

PAVEL NOVÝ

Pavel Nový se narodil v Plzni 5. září 1948 a byl jedním ze tří sourozenců. Své dětství prožil na Šumavě, jeho tatínek pracoval jako sládek v pivovaru v Železné Rudě. Pan Nový rád vzpomíná, jak pomáhal tatínkovi ochutnávat pivo, a proto o sobě s nadsázkou tvrdí, že je „odkojený pivem.“ Rodina bydlela v bytě přímo v pivovaru, ale v roce 1954 komunistický režim odsoudil tatínka k pěti letům vězení v pracovním táboře Vojna, kde si nakonec odseděl 4,5 roku. Rodina musela opustit pivovar a následně se dost stěhovala, pan Nový žil nějakou dobu u své babičky v Jindřichově Hradci, kde se například naučil bruslit. Jeho prababička ovládala jidiš a pan Nový dnes lituje, že se ho od ní nenaučil.

Rodiny pana Nového se dotkla i měnová reforma v roce 1953. Jeho babička vlastnila modistický obchod a chatu v Habartících s velkým pozemkem, kterou se ale rozhodla prodat. Tatínek pana Nového ji varoval, aby neprodávala, protože bude měnová reforma. Ona ale prohlásila: „Soudruh Zápotocký říkal, že měnová reforma nebude!“ Ale druhý den reforma byla.

Pan Nový vystudoval střední všeobecně vzdělávací školu, kde zažil hodně krásných i zábavných chvil.

V roce 1968 byl na vojně a vzpomíná, že informace o srpnové invazi si vyslechl z rádia v kuchyni, kde pracoval. Tento den považuje za nejkřutější v životě. V kasárnách ráno proběhly přípravy, samopaly se nabíjely ostrými náboji, ale během dopoledne přišel rozkaz přípravy zrušit. Po příjezdu sovětských vozů, ještě před příjezdem tanků, prý Češi jezdili po silnicích naprosto disciplinovaně směrem k rakouským hranicím v Dolním Dvořišti, kde byla zvednutá závora a celníci jen salutovali. Když přijely tanky, Dolní Dvořiště uzavřely. Původní idea byla zamlčet jim, že jsou to hranice, aby přešly na druhou stranu, kde byli Rakušané připravení v plné zbroji.

V roce 1989 se pan Nový účastnil demonstrací už v rámci tzv. Palachova týdne, vypráví, že se „chodili sprchovat.“ Demonstrace se totiž potlačovaly vodními děly. Nebo slzným plynem, před tím se panu Novému spolu s Ondřejem Vetchým podařilo utéct a schovat se do divadla Semafor, ale rozplakali tam publikum, protože byli slzným plynem načichlí a zkazili tak představení.

Dále vzpomíná, že v listopadu 1989 byla na přestavení v divadle Ypsilon Marta Kubišová. Po představení ji pan Nový vzal domů a ona mu vyprávěla, že má informaci, aby vydržela, protože už dlouho režim nebude trvat. To řekla panu Novému a on tuto informaci předal v divadle.

17. listopadu se účastnil demonstrace na Národní třídě, protože neměl v tu dobu představení. Všechny domy na Národní třídě byly uzamčené, nebylo kam utéct. Pan Nový měl krátké kalhoty, dostal spoustu ran přes nohy a měl je proto „celé pruhované.“

Po revoluci se změnilo vše, například mohl cestovat a s divadlem se dostal na spoustu různých míst po světě, až do Jihoafrické republiky.

Jeho herecká kariéra začala už ve třinácti letech, kdy stál poprvé před kamerou v rodinném filmu Václava Vorlíčka Kuřata na cestách. První větší hereckou příležitost dostal až koncem 70. let ve snímcích Balada pro banditu a Postav dom, zasad' strom. Popularitu a oblibu u širšího publika mu však přinesla teprve postava zvukaře Pepy v české veselohře století S tebou mě baví svět.

Jedním z úspěchů Pavla Nového je prestižní ocenění Český lev za nejlepší mužský herecký výkon roku 2017 za film Bába z ledu.

Po angažmá v řadě divadel (např. Krajské divadlo v Příbrami nebo Divadlo Vítězslava Nezvala) se stal roku 1989 členem pražské Ypsilonky, kde působí dodnes. V současnosti ho můžeme vidět například v představení Prodaná nevěsta či Horké to někdo rád.

K jeho dalším zálibám patří sporty a celoživotně také otužování. Jeho koníčkem je i hokej, hrál dokonce „přátelák“ za SZ Horní Litvínov. Mezi jeho další oblíbené sporty patří tenis, dodnes se zúčastňuje turnajů.

Pavel Nový dnes žije v Praze a je ženatý. S manželkou Jarmilou Novou mají dvě děti.

Naší generaci radí, abychom se zajímali o minulost. Jeho mottem je: „Každý svého štěstí strůjcem“ a „Nic není černobílý.“